

Μαξίν (Ανδρομάχη)

Παρουσιάζουμε σήμερα την Μαξίν (Ανδρομάχη) Μπτισοπούλου, μία ελληνικής καταγωγής χορεύτρια που ζει κι εργάζεται ανάμεσά μας. Την συναντήσαμε για πρώτη φορά στην εμφάνιση του Τζων Τίκη στο Fix Live. Μας εντυπωσίασε η αυτοπεποίθησή κι ο αέρας που είχε επί σκηνής κι όταν μάθαμε ότι είναι Ελληνίδα θελήσαμε να σας την παρουσιάσουμε. Πρόκειται για μία ευγενική κοπέλα που είναι ευτυχισμένη όταν χορεύει και το δείχνει.

Η εφημερίδα μας είναι πάντοτε ανοιχτή στο να παρουσιάζει την προσπάθειά και το έργο ανθρώπων της παροικίας μας - οποιαδήποτε κι αν είναι η ασχολία τους - και να αποτυπώνει τον παλμό της. Η πραγματικότητα δεν γράφεται μόνο από επιφανείς πολιτικούς, κληρικούς, καθηγητές κλπ. Αλλά κυρίως από τους ανώνυμους συμπολίτες μας. Προσπαθούμε να σας παρουσιάζουμε μερικούς από αυτούς, όπως κάνουμε σήμερα με την Μαξίν (Ανδρομάχη) Μπτισοπούλου. Υπάρχουν πολλά ανάλογα παραδείγματα κι είμαστε πάντοτε έτοιμοι να τα προβάλλουμε, καθώς πιστεύουμε ότι αξίζει τον κόπο. Καλές οι αναλύσεις και τα σχόλια, αλλά τα πρόσωπα γράφουν την καθημερινότητα και την ιστορία.

Τραπεζοκρατία

Την δήλωση της δεκαετίας έκανε πριν από λίγο καιρό ο πρόεδρος της Ισλανδίας, Όλαφουρ Γκρίμσον, προσπαθώντας να περιγράψει την παγκοσμιοποιημένη κατάσταση που ζούμε. Εν ολίγοις είπε ότι όταν οι τράπεζες κερδίζουν τα οφέλη τα μοιράζονται οι μέτοχοι. Όταν όμως χάνουν τη ζημιά καλείται να την πληρώσει ο λαός. Πρόκειται δηλαδή για ιδιωτικοποίηση του κέρδους κι εθνικοποίηση της χασούρας. Μήπως έχει κανείς καμμία αντίρρηση ότι έτσι συμβαίνει;

Οι Ισλανδοί τα βλέπουν τα πράγματα ψυχρά. Κι όταν η κρίση τους χτύπησε την πόρτα αποφάσισαν με δημοψήφισμα να μην πληρώσουν στους ξένους καταθέτες τις οφειλές των ιδιωτικών ισλανδικών τραπεζών, αφήνοντας τες να χρεοκοπήσουν. Δεν χρειάστηκαν κανένα μνημόνιο, μόνο την απόφαση να απαλλαγούν από την σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση που είχε υποκύψει στους ξένους δανειστές. Και την πολιτική βούληση να αφήσουν τις τράπεζες να χρεοκοπήσουν για να ορθοποδήσει ο λαός, τον οποίο βοήθησαν με διάφορα μέτρα (πάγω-

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

μα πληρωμής δόσεων κλπ). (Θυμίζουμε ότι η Ισλανδία είναι κατά πάσα πιθανότητα η περιφημη Θούλη, την οποία επισκέφτηκε τον 4ο αιώνα π.Χ., γύρω στο 332-310 π.Χ., ο Πυθέας ο Μασσαλιώτης. Κι ενώ η Θούλη τα κατάφερε αι... δούλοι ακόμα χαροπαλεύουν στο νότο...)

Τιτανικό

Αυτές τις ημέρες συμπληρώνονται κι 100 χρόνια από το πρώτο και τελευταίο ταξίδι του Τιτανικού. Σε εκείνο το ταξίδι χάθηκαν 1.500 περίπου άνθρωποι, όμως πόσοι και πόσοι έχουν χαθεί και χάνονται μέχρι σήμερα στο ταξίδι για την ελευθερία και μία αξιοπρεπή ζωή χωρίς δυνάστες. Πόσοι και πόσοι άμαχοι πέφτουν και σήμερα νεκροί από τις σφαίρες καθεστωτικών και μη ή από την πείνα, την εξαθλίωση και την εκμετάλλευση;

Πόσες ψυχές χάνονται καθημερινά σε έναν κόσμο που θρέφεται από τις ανισότητες χωρίς η ιστορία τους να γίνει χολιγουντιανό θέαμα; Και τελικά, πόσα εγκλήματα χωράς απεραντοσύνη για να «απολαμβάνουμε» στη μεγάλη οθόνη ένα ναυτικό δυστύχημα αλλά ποτέ την δύστυχη μοίρα των πολλών;

Ο πραγματικός Τιτανικός είναι δίπλα μας, στις μικρές καθημερινές ιστορίες των απλών ανθρώπων. Των ανθρώπων που βλέπουν τα όνειρά τους να προσκρούουν στα παγόβουνα της κοινωνικής αδιαφορίας κι απομόνωσης, της αναξιοκρατίας και της απόλυτης έλλειψης κοινού οράματος και στόχου.

Αυτά τα ναυάγια πρέπει να αναζητήσουμε αν θέλουμε ένα καλύτερο κόσμο. Κι όχι, βέβαια, μέσα από την μεγάλη οθόνη και τα κοσμικά θεάματα.

Έχει ταλέντο

Φημολογείται ότι ο τηλεοπτικός αστέρας της Ελλάδας που ήταν μπλεγμένος σε κύκλωμα με ναρκωτικά (κοκαΐνη κλπ), αλλά το θέμα κουκουλώθηκε είναι κάποιος που... έχει ταλέντο. Όχι μόνο στην κοκαΐνη, αλλά και στο κουκούλωμα....

Δεν ξεχνώ

Ενόψει των εκλογών ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να ξεχνάει ότι:

- Αυτοί που ευαγγελίζονται ένα καλύτερο μέλλον είναι αυτοί που δημιούργησαν το θλιβερό παρόν.
- Αυτοί που εμφανίζονται σήμερα σαν σωτήρες είναι αυτοί που κυβερνούν τις τελευταίες δεκαετίες και οδήγησαν τη χώρα στον γκρεμό.
- Αυτοί που εμφανίζονται σαν ταγοί της «αυτοδύναμης Ελλάδας», είναι οι ίδιοι που την παρέδωσαν στο ΔΝΤ, στην τρόικα και στα μνημόνια.
- Αυτοί που υπέγραψαν τα δύο πρώτα μνημόνια δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να υπογράψουν και το τρίτο.
- Αν κάποιοι ήθελαν την Ελλάδα εκτός ευρώ δεν θα έκαναν εκλογές, αλλά κάποιο νέο μνημόνιο.
- Είναι άγνωστο αν θα δημιουργηθεί «χάος» από μία πιθανή κυβέρνηση άλλων πολιτικών δυνάμεων, είναι όμως γνωστό ότι χάος είναι αυτό που δημιούργησαν οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις.
- Οφείλει ο Έλληνας ψηφοφόρος να αποφασίσει αν θέλει να τον κυβερνούν οι Βρυξέλλες, το Βερολίνο κι η Νέα Υόρκη ή θα πάρει την κατάσταση στα χέρια του.
- Δικαιολογίες του τύπου «δεν ήξερα, δεν άκουσα», δεν υπάρχουν πλέον.
- Είναι καιρός να μάθουμε πόσοι είναι οι πραγματικά βολεμένοι.
- Οι εκλογές δεν είναι το τέλος της πορείας, αλλά το ξεκίνημα.
- Με ΘΑ ξεκινά ο... ΘΑνατος...
- Λεφτά ΔΕΝ υπάρχουν!

Δημοσκοπικά

Στο πυρ το εξώτερο της Ιστορίας έχουν στείλει οι Έλληνες τον Γιώργο Παπανδρέου. Σύμφωνα με την δημοσκόπηση της GPO για την εκπομπή «Ανατροπή» του Mega που δημοσιεύσαμε χτες, το 92,2% των ερωτηθέντων χαρακτήρισαν αρνητικά την διακυβέρνηση της

χώρας από τον Γιωργάκη. Που σημαίνει ότι ούτε σε πέντε γενιές δεν ξαναβλέπουμε Παπανδρέου πρωθυπουργό στην Ελλάδα...

Στην ίδια δημοσκόπηση φάνηκε η σύγχυση του εκλογικού σώματος κι η αναποφασιστικότητα του. Σαμαράς και Βενιζέλος δεν συσπειρώνουν ούτε τους μισούς ψηφοφόρους των κομμάτων τους στις εκλογές του 2009, ενώ είναι ορατό το ενδεχόμενο να μην συγκεντρώσουν αθροιστικά τα δύο μεγάλα κόμματα ούτε το 50% (πάνε οι παλιές «καλές» εποχές του 80-85% του δικομματισμού!).

Καταλληλότερος για πρωθυπουργός συνεχίζει να είναι ο κανένας (50,4%), ενώ μεγάλο μέρος της ρευστότητας που παρατηρείται οφείλεται στους αναποφάσιτους (ένας στους τρεις). Σημαντική είναι κι η μετακίνηση αυτών που το 2009 είχαν ψηφίσει ΠΑΣΟΚ.

Ο ένας στους τρεις είναι ακόμη αναποφάσιτος, ο δεύτερος μεταπορίζεται στα υπόλοιπα κόμματα κι ο τρίτος μένει πιστός στο κόμμα. Προς το παρόν επτά έως δέκα κόμματα αγωνίζονται για μία θέση στα έδρανα της επόμενης Βουλής, ενώ το πρώτο κόμμα θα πάρει μπόβους 50 εδρών.

(Πολύ ωραία η εκπομπή του Γιάννη Πρετεντέρη αλλά και πάλι μόνο εκπρόσωπο της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ είχε στο στούντιο. Τα άλλα κόμματα γιατί δεν εκπροσωπήθηκαν; Μήπως... κατούρησαν στο πηγάδι του ιδιωτικού τηλεοπτικού προγράμματος.)

ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ

Έχει ο καιρός γυρίσματα. Μέχρι πρόσφατα οι Ολλανδοί εμφανίζονταν ως τιμητές των πάντων κι ως αυτόκλητοι θεματοφύλακες της πιστής εφαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας στην ευρωζώνη. Επέληπταν την Ελλάδα και δήλωναν ότι η έξοδος της από την ευρωζώνη δεν θα ήταν ανησυχητική. Σήμερα, όμως είναι κι η μικρή Ολλανδέζα στις «άτακτες» χώρες και καλείται να μειώσει το έλλειμμα της που αγγίζει το 4,7%.

Έτσι, την περασμένη εβδομάδα το αμερικανικό δίκτυο CNBC πήρε την ρεβάνς για λογαριασμό της Ελλάδας: «Τώρα που η Ολλανδία των ΑΑΑ βρίσκεται μεταξύ των αμαρτωλών της ευρωζώνης, πρέπει να βάλει τα δημοσιονομικά της σε τάξη άμεσα εάν θέλει να αποφύγει να κατηγορηθεί για την απουσία δημοσιονομικής πειθαρχίας, για την οποία η ίδια κατηγορούσε τους άλλους», ήταν το καρφί του CNBC.

Όπως το 1950

Το πολιτικό σκηνικό στην Ελλάδα είναι τόσο ρευστό που όμοιό του μεταπολεμικά βρίσκει μόνο στις εκλογές της 5ης Μαρτίου του 1950. Δηλαδή, μετά την καταστροφή του πολέμου και του εμφυλίου. Και τότε είχε υπάρξει κατακερματισμός των δυνάμεων, καθώς 10 κόμματα είχαν μπει στην Βουλή αλλά κανένα δεν είχε κερδίσει την απόλυτη πλειοψηφία. Το κόμμα που πρώτευσε (το Λαϊκό Κόμμα υπό την ηγεσία του Κωνσταντίνου Τσαλδάρη) είχε συγκεντρώσει μόλις το 18,80% των ψήφων (62 έδρες). Ακολούθησαν το Κόμμα Φιλελευθέρων (Σοφοκλής Βενιζέλος) με 17,24% και 56 έδρες, η Εθνική Πολιτική Ένωσις (ΕΠΕΚ) του Νικόλαου Πλαστήρα με 16,44% και 45 έδρες, το Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα (Γεώργιος Παπανδρέου) με 10,67% και 35 έδρες, η Δημοκρατική Παράταξη (Αλέξανδρος Σβώλος, Ιωάννης Σοφιανόπουλος) με 9,70% και 18 έδρες, η Πολιτική Ανεξάρτητη Παράταξη (Θεόδωρος Τουρκοβασιλής, Κωνσταντίνος Μανιαδάκης) με 8,15% και 16 έδρες, το Μέτωπο Εθνικής Αναδημιουργίας

(Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Αλέξανδρος Σακελλαρίου) με 5,27% και 7 έδρες, το Εθνικό Κόμμα Ελλάδος (Ναπολέον Ζέρβας) με 3,65% και 7 έδρες, η Παράταξη Αγροτών και Εργαζομένων (Αλέξανδρος Μπαλατζής, Αλέξανδρος Μυλωνάς) με 2,62% και 3 έδρες και το Νέο Κόμμα (Σπυρίδων Μαρκεζίνης) με 2,50% και 1 έδρα.

Σημειώνεται, πως οι εκλογές εκείνες - οι

πρώτες μετεμφυλιακές - είχαν διεξαχθεί με το σύστημα της απλής αναλογικής που είχε εφαρμοσθεί και στις εκλογές του 1946, ενώ οι βουλευτικές έδρες είχαν μειωθεί από 350 σε 250, σαν ένδειξη καλής θέλησης των πολιτικών. Κι αυτό γιατί οι εκλογές είχαν προγραμματισθεί για τις 19 Φεβρουαρίου και η αναβολή τους εξόργισε τους πολίτες. Πάντως, το ρευστό σκηνικό με τα

10 κόμματα οδήγησε στις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου 1951, οι οποίες διεξήχθησαν με ενισχυμένη αναλογική. Προέκυψε κυβέρνηση συνασπισμού του Νικόλαου Πλαστήρα από την συνεργασία της ΕΠΕΚ με το Κόμμα Φιλελευθέρων του Σοφοκλή Βενιζέλου (παρότι πρώτο κόμμα είχε αναδειχθεί ο νεοσύστατος Ελληνικός Συναγερμός του Αλέξανδρου Παπάγου που ανέβηκε στην εξουσία τον Νοέμβριο του 1952).

Τα αναφέρουμε όλα αυτά για να μαθαίνουμε, να θυμόμαστε και να διδασκόμαστε, καθώς υπάρχουν πολλές ομοιότητες με το σήμερα. Αν παρατηρήσει κανείς τους αρχηγούς των 10 κομμάτων που μπήκαν στη Βουλή από τις εκλογές της 5ης Μαρτίου 1950 βλέπει αρκετούς μελλοντικούς πρωθυπουργούς (Πλαστήρας, Παπανδρέου, Κανελλόπουλος), αλλά διαπιστώνει ότι υπήρξε η ανάγκη διεξαγωγής και νέων εκλογών, έναν χρόνο αργότερα, από τις οποίες προέκυψε κυβέρνηση συνασπισμού που κι αυτή δεν άντεξε παρά μόλις έναν χρόνο. Για να δούμε τι από όλα αυτά μπορεί να επαναληφθεί...